

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Sørgekvad ved Prinds Kristians Død

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Sørgekvad ved Prinds Kristians Død", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1810_140A-intro-shoot-idm142.pdf (tilgået 29. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Hertugen af Augustenborg

Reaktionerne på *Sørgekvadet* varierede fra land til land og gennemgås derfor hver for sig. Modtageren af digtets tilegnelse omtales først. Grundtvig nøjedes ikke med en trykt tilegnelse til den afdødes bror. Da han sendte *Sørgekvadet* til Frederik Christian, vedføjede han også et brev med behørig underdanig tone (NKS 3882 (5), 4):

Deres Durchlaughtighed [højhed] vilde naadigst tilgive den Dristighed, hvormed Undertegnede har vovet at tilegne Höistsamme et lidet Digt, om hvilket han kun kan ønske, at det ikke maatte være sin ophöiede Gienstand altfor uværdigt!

Khvn 8de Juni 1810

underdanigst Grundtvig

Om hertugen reagerede, vides ikke. Digtet nævnes ikke i hans udgivne brevveksling (Schulz 1913).

I de følgende uger forværredes hertugens politiske stilling. Frederik Christian blev fra slutningen af juni nævnt som mulig efterfølger for sin bror i den svenske tronfølge. Samtidig meldte Frederik 6. sit kandidatur, og situationen tilspidsedes. I begyndelsen af august satte kongen de facto sin svoger under husarrest: Als blev bevogtet af kanonbåde, og hertugen blev pålagt væbnet eskorte (Schulz 1910, s. 347-349). Frederik Christian reagerede ved at trække sig helt tilbage fra hoffet og nedlægge sine embeder. Grunden var lagt til konflikten om augustenburgernes arvefølge i Danmark og hertugdømmerne. Grundtvig fandt i 1815 det derfor nødvendigt at distancere sig fra sit digt, hvor han "havde vendt sig fra Kongelinien" (*Kvæddlinger* 1815, s. 169).